

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮੰਜਰੀ ਨਹਿਰੂ ਕੌਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2017 ਦਾ FAO ਨੰ.7340

01 ਨਵੰਬਰ, 2019

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955— S.13— ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ—ਅਪੀਲ—ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੋਸ਼—ਪਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ— ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ- ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵੀ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ- ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ S.9 ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤੀ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਪਤੀ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਦੂਰ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ — ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਸਾਹਿਕ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਮੁਮਾਰਾ ਵਿਖੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁੱਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮ ਕਰਕੇ

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਵਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਰਾਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਪਰ ਇਹ ਪਤੀ ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੮)

ਸੁਖਮੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਆਸ਼ੀਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਮੰਜਰੀ ਨਹਿਰੂ ਕੌਲ, ਜੇ.

(1) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14.09.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ - ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਹੇਠਲੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 16.02.2008 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਮੁਮਾਰਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਖੇ ਸਿੱਖ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ। ਉਕਤ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਵਿਆਹ ਬਿਨਾਂ ਦਾਜ ਦੇ ਸਾਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਮਾੜੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਝਗੜਾਲੂ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਆਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਚੀਜ਼ ਖਾ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 11.10.2011 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ 2012 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਝੁੱਠੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 17.04.2015 ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕੇ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਫੀ ਦਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਾਦਿਕ ਵਿਖੇ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਭੋਜਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਧੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਲਈ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਪੈਕੇ ਘਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਚਾਇਤ ਬੁਲਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਹਿਵਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅੜੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

(4) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਨੇ ਖੁਦ PW-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਨੇ RW-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ।

(5) ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(6) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ।

(8) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਸਾਦਿਕ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਮੁਮਾਰਾ ਵਿਖੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁੱਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੋਖਲੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਝਗੜਾਲੂ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਤੋਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗਵਾਹ ਦੇ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਚੀਜ਼ ਪਿਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਿਛੋਕੜ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ Ex.P3, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਗੱਲਤ ਖੇਡ ਸੀ। PW-3)

ਗਮਦੂਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਚੀਜ਼ ਪਿਲਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਈਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸਿੱਧ ਹੋਈਆਂ, ਸਗੋਂ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪਤੀ ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 14.09.2017 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰਕ ਹੈ।

(10) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਿਉਭਵਨ ਦਹੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।